

[Morten Langa.]

men jeg håber i hvert fald ikke, at principløsheden skal gå til den anden side, så bevillingssystemet fuldstændig bliver opgivet. Det tror jeg ikke der vil være nogen fordel at opnå ved.

Der er en del andre paragraffer i lovforlaget, som kunne trænge til en uddybning her ved første behandling, og især må jeg sige, at hele den del af lovforslaget, som har med filmsfonden at gøre, egentlig ikke står mit hjerte så forfærdelig nær. Jeg har især meget lidt sympati for den idé, at man skal skaffe særlige enkepensioner og børnepensioner ud af filmsfonden. Det er da en bagvendt måde at skaffe efter sin karakter måske fuldstændig rimelige pensioner frem på. Der er så udmærkede pensionssystemer her i landet til overbygning af folkepensionen, så det ville da være helt rimeligt, om en bevillingshaver sørgede for at sikre sine eventuelle efterlevende på samme måde, som andre må prøve på at gøre det. Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst fornuft i, at en fond, kaldet filmsfonden, skal påtage sig den slags forpligtelser netop for denne ganske beskedne gruppe af samfundsborgere. Det er efter min opfattelse en særdannelse inden for biografområdet, og jeg kan ikke se, at det har noget rimeligt ved sig.

I det hele taget er jeg i den dybt bedrøvelige situation, at jeg må erklære mig enig med de to udmærkede ærede ordførere for det konservative folkeparti og venstre, der så med liden sympati på filmsfonden, fordi man mente — så vidt jeg da forstod det — at en sådan særkasse egentlig ikke tjente noget godt formål. Jeg er af den samme opfattelse. Jeg sætter pris på, at bevillinger fra staten til diverse formål går over statsbudgettet på regulær vis, og alle disse små kasser kan man jo jonglere rundt med, og det kan kun give en vis usikkerhed både for modtageren og yderen, som ikke er ønskværdig. Fremgår det ikke af andet, fremgår det da af de overordentlig svingende tal for de beløb, filmsfonden afkaster. Det er ikke rimeligt eller fornuftigt, at man skal lave en produktion af kulturel art baseret på så svingende bevillingstal, som filmsfonden må komme til at byde på, så hvis den højtærede kulturminister kunne likvidere filmsfonden, skulle mit parti for sit

vedkommende med særdeles stor glæde støtte bevillinger af samme størrelse eller i en række tilfælde endog betydeligt større, som kunne optages på det sædvanlige finanslovsforslag. Jeg tror, det ville have den helsebringende virkning for disse virksomheder, for så var det nemmere at få dem til at udvikle sig i rimelig takt, fremfor når de kan hæmmes af, at nu er det ikke så godt i dette år, hvor filmsfonden er blevet noget lille.

Når jeg er modstander af at opretholde filmsfonden, skal man ikke forstå det så liberalt, at jeg også er modstander af at opretholde den afgift på bevillingshaverne, som indgår i filmsfonden. Jeg er imidlertid helt sikker på, at en tilsvarende afgift meget let kan finde plads i statskassen på linje med andre bevillingshaveres, eller hvem man ellers kræver fra statens side.

De formål, som lovforslaget i øvrigt behandler, støtte til filmcentral og filmmuseum, to overordentlig fortjenstfulde institutioner, kan vi kun ønske alt godt, og i det omfang, disse institutioners stilling vil blive forbedret ved denne lov, kan vi hilse det med glæde.

Jeg har den meget bestemte opfattelse, at det, jeg sagde om midlerne i filmsfonden, og den begrænsning, den har lagt på statens kortfilmsproduktion, er en af de ting, som har holdt igen på denne vigtige aktivitet, og jeg håber, at vi kan komme frem til en lovændring, så vi kan få ganske anderledes fart i statens filmsproduktion, end vi har set i de senere år. Jeg har set værdifulde film, som kunne produceres ved hjælp af disse midler, men jeg kunne ønske, at denne produktion blev sat væsentligt i vejret på flere felter.

Det er med denne lov, som det var med loven om teatre, at det efter min opfattelse centrale spørgsmål om uddannelsen går man uden om på kattepoter og nøjes med at udtrykke sine fromme forhåbninger om, at der må kunne komme en uddannelse på et eller andet tidspunkt. Jeg har den opfattelse, at en uddannelse på filmsområdet er ganske overordentlig nødvendig, så nødvendig, at den også griber ind i selve hovedlinjen i denne lov, og jeg er ked af, at man ikke er kommet længere med det, men vi kan jo se, hvor langt vi kan få det frem.

Det forekommer mig nemlig, at vi træn-